

Література

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 56 (26.07.2016). Ст. 1935.
2. Європейські та міжнародні стандарти у сфері судочинства. Київ, 2015. 708 с.
3. ДБР розслідує зволікання Порошенка під час призначення і звільнення суддів / Укрінформ – актуальні новини України та світу. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/2777983-dbr-rozslidue-zvolikanna-porosenka-pid-cas-priznacenna-i-zvilnenna-suddiv.html> (дата звернення 24.11.2019).
4. Суддівська рулетка: як в Окружному адмінсуді обходять авторозподіл справ між судьями / Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/schemes/30050046.html> (дата звернення 05.11.2019).
5. Організація судових та правоохоронних органів: підруч. / І.Є. Марочкін та ін.; за ред. І.Є. Марочкіна. Харків: Право, 2013. 448 с.
6. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. Офіційний вісник України. 2010. № 59 (13.08.2010). Ст. 2047.

УДК 338.24:339.543(043.2)

Гусар О.А., к.ю.н.,
Березанська О., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СУЧАСНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ МИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Після проголошення Декларації про державний суверенітет, незалежність і самостійність в економічній сфері, Україна поклала початок самостійної митної політики та своє власне митне законодавство.

Для виконання державою таких функцій засновується митниця, яка являється державний орган, що відповідає за забезпечення економічного суверенітету держави та дотримання норм як національного, так і міжнародного права, стягування імпортного і експортного мита, податків та різних зборів, а також здійснення контролю за застосуванням інших законів і правил [1; 2].

Митні установи здійснюють відповідний контроль, під яким розуміють заходи, що застосовуються задля забезпечення виконання вимог законів та правил, за дотримання яких відповідають митниці.

Діяльність всіх митних органів регулюється в основному нормами адміністративного права. Її особливість полягає в тому, що, по-перше, в ньому досить широко використовується імперативний метод правового регулювання, а по-друге, охоронна функція реалізується за допомогою інституту адміністративної відповідальності.

Також слід зазначити, що більша частина відносин, які є предмет митного права, регулюють норми адміністративного права.

Митна справа являється складовою зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності України. У митній справі наша держава дотримується визнаних у міжнародних відносинах систем класифікації і кодування товарів, єдиної форми декларування експорту і імпорту товарів, митної інформації та інших міжнародних норм і стандартів [3].

Кабінет Міністрів України організовує та забезпечує здійснення митної справи відповідно до законів України, а також міжнародних договорів, укладених в установленому законом порядку, координує діяльність спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, інших органів виконавчої влади при вирішенні питань, що стосуються митної справи. Безпосереднє керівництво митною справою покладається на спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи.

Митна політика - це система принципів, а також напрямів діяльності держави у сфері забезпечення своїх економічних інтересів і безпеки за допомогою митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі.

Митна політика та митна діяльність завжди були нерозривно пов'язані, в першу чергу, з зовнішньоекономічною діяльністю держави, оскільки причиною їх виникнення є наявність міждержавних економічних (торговельних) зв'язків у якості об'єкта державного впливу та контролю.

Україна самостійно визначає митну політику, створює власну митну систему, здійснює митне регулювання на своїй території. Митне регулювання здійснюється відповідно до вимог Митного кодексу, законів України та міжнародних договорів України [4].

Згідно з Митним кодексом України, прийнятим 11 липня 2002 р., митна справа включає: порядок переміщення через митний кордон товарів та інших предметів; митне регулювання, пов'язане із встановленням мит і митних зборів, процедури митного контролю та інші засоби проведення в життя митної політики. До складових частин митної справи належать митна статистика й ведення товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності, боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил, розгляд справ про порушення митних правил.

Митний кодекс України становить основу митного законодавства України. За своїм характером він є комплексним законом, що регулює різноманітні відносини, які зачіпають різні галузі права - адміністративне, цивільне, фінансове, кримінальне та, у визначеній частині, міжнародне. У Митному кодексі України визначено: функції митних органів; служба в митних органах; принципи переміщення товарів і транспортних засобів (право на ввезення та вивезення, заборона на ввезення та вивезення, обмеження на ввезення та вивезення; митні режими; митні платежі; митне

оформлення; митний контроль; митні пільги; митна статистика; ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності; відповідальність за порушення митних правил, а також правила провадження в справах про такі порушення та їх виконання) [5].

Отже, чинне українське законодавство в цілому регулює процеси митної сфери, але багато потребує удосконалень та структурних змін щодо уніфікації його до європейського законодавства та ринку.

Література

1. Комзюк В.Т. Адміністративно-правові засоби здійснення митної справи: автореф. дис. канд. юрид. наук. Харків, 2003. 19 с.
2. Кунєв Ю.Д., Пивовар Ю.І. Митна система: методологічні засади визначення поняття. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2019. № 4 (53). С. 76-84. DOI: 10.18372/2307-9061.53.14294
3. Митне право України: навч. посібник / Ю.В. Іщенко, В.П. Чабан, В.М. Дорогих та ін.; М-во освіти і науки України, Київський нац. ун-т внутрішніх справ. Київ: Юрінком Інтер, 2010. 295 с.
4. Пастух І.Д., Горбач О.В. Митне право України: посібник для підготовки до іспитів. Київ: ФОП О.С. Ліпкан, 2011. 128 с.
5. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. № 92-VI. *Відомості Верховної ради України*. 2002. № 38-39 (27.09.2002). Ст. 288.

УДК 35.071(043.2)

Гусар О.А., к.ю.н.,
Мандрика О.П., студент магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК СИСТЕМНЕ СУСПІЛЬНЕ ЯВИЩЕ

Варто розпочати з того, що публічне адміністрування – це, насамперед, діяльність його суб'єктів, спрямована на здійснення законів та інших нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, та надання встановлених законами адміністративних послуг. Воно складається, перш за все, з: державного управління, в якому суб'єктом виступає сама держава в особі відповідних структур та громадського управління, в яких суб'єктами являються не державні утворення.

У свою чергу, суб'єктами громадського управління виступають недержавні утворення. До цих утворень належать різні самоврядні структури (громадські організації, об'єднання) та їхні органи. Дані структури виступають як суб'єкти публічного управління лише від свого імені тільки для вирішення питань, що визначені їх статутами(статутними